

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Graver, kom op

Citation: Drachmann, Holger: "Graver, kom op", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 260. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56298/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

FORÆLDRELØSE

Jeg ser dem paa Gadehjørnet at staa,
 Jeg ser dem, de fader- og moderløse smaa,
 Jeg ser dem — og holder for Øjet:
 En vakler og véd hverken ud eller ind,
 En staar dér som Støtte, med Taarer paa Kind
 — En leger saa sorgløs fornøjet!

Du barnlige Leg under pestsvangre Sky,
 Du sorgløse Sjæl i den mørkrende By,
 Du Spurv i de hjemsøgte Gader:
 O, havde jeg Evne, som Hjerter jeg har,
 Jeg tog Dig og hjem til min Hybel Dig bar,
 Jeg blev Dig en Moder og Fader!

NEJ, SYNGE VIL JEG, MENS JEG KAN —

Nej, synge vil jeg, mens jeg kan,
 Før Dødens Klo mig griber:
 Den raske Drossel er en Mand —
 Smaaspurven ængstlig piber.

Der vælter Bølger fra mit Bryst
 Af Had mod denne Røver,
 Som Knivens Eg, med Voldsmands Lyst,
 Mod værgeløse prøver.

Han er, som Staalet, kold og baa,
 Ej Følelser han ejer;
 Jeg véd: kun én Ting kan ham slaa
 Med Undren, mens han mejer.

Det er at høre Sangen stærk
 Til Ljvets Pris og Hæder ...
 Saa standser et Sekund hans Værk,
 Hvor smaa og store græder.

GRAVER, KOM OP!

Hej, Graver, Graver kom herop, Slaa Snapsen i din stærke Krop,
 Lad Skovl og Hakke ligge; Vi vil paa Døden drikke!